

บทที่ 2

แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับความเชื่อถือได้

ในปัจจุบันการประเมินความเชื่อถือได้ในระบบไฟฟ้ากำลังมักนำแนวคิดเกี่ยวกับของทฤษฎีความน่าจะเป็นมาใช้โดยอาศัยหลักพื้นฐานที่ว่าอุปกรณ์ในระบบไฟฟ้ากำลังนั้นอาจอยู่ในสถานะทำงานหรือสถานะเสียก็ได้ โดยสถานะเสียที่เกิดขึ้นในอนาคตจะถือเป็นเหตุการณ์ที่ไม่อาจทราบล่วงหน้าได้หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นเหตุการณ์แบบสุ่ม ในบทนี้จะกล่าวถึงทฤษฎีความน่าจะเป็นและแบบจำลองสถานะการทำงานของอุปกรณ์ต่างๆในระบบไฟฟ้าประกอบกับวิธีการทางคณิตศาสตร์ที่จะนำมาใช้ในการประเมินความเชื่อถือได้ของระบบไฟฟ้ากำลังซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 การกระจายของฟังก์ชันความเชื่อถือได้

หากกำหนดให้ $Q(t)$ คือฟังก์ชันการกระจายความน่าจะเป็นแบบสะสมที่อุปกรณ์ใดๆจะเสียแล้วตั้งนั้นฟังก์ชันการกระจายความน่าจะเป็นแบบสะสมที่อุปกรณ์นั้นๆจะทำงานได้ในที่นี้กำหนดให้เป็น $R(t)$ โดย $R(t)$ นิยามดังสมการที่ 2.1 [5,6]

$$R(t) = 1 - Q(t) \quad (2.1)$$

หากเราทำการดิฟเฟอเรนเชียลฟังก์ชันการกระจายแบบสะสมความน่าจะเป็นแล้วเราจะได้ฟังก์ชันความหนาแน่นของความน่าจะเป็น (Probability density function)

หากกำหนดให้ $f(t)$ คือ ฟังก์ชันความหนาแน่นที่อุปกรณ์จะเสีย

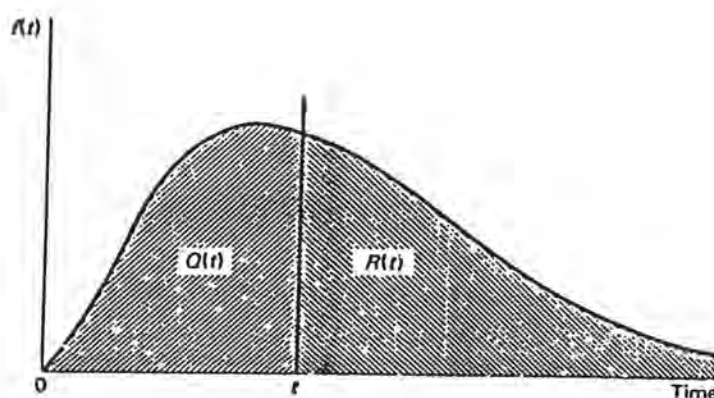
$$\text{ดังนั้น} \quad f(t) = \frac{dQ(t)}{dt} = -\frac{dR(t)}{dt} \quad (2.2)$$

$$\text{หรือ} \quad Q(t) = \int_0^t f(t) dt \quad (2.3)$$

$$\text{และ} \quad R(t) = 1 - \int_0^t f(t) dt = \int_0^\infty f(t) dt \quad (2.4)$$

จากสมการที่ 2.3 และ 2.4 เราสามารถเขียนแทนได้ดังรูปที่ 2.1

จากรูปที่ 2.1 จะเห็นได้ว่าพื้นที่ใต้กราฟของฟังก์ชันความหนาแน่นจะแบ่งเป็น 2 ส่วนคือความน่าจะเป็นที่อุปกรณ์จะเสีย $Q(t)$ และความน่าจะเป็นที่อุปกรณ์จะทำงานได้ $R(t)$

รูปที่ 2.1 รูปกราฟฟังก์ชันความหนาแน่น $Q(t)$ ซึ่งเป็นความน่าจะเป็นที่อุปกรณ์จะเสียในช่วงเวลา t และความน่าจะเป็นที่อุปกรณ์จะทำงานได้หลังจากช่วงเวลา t

2.2 ฟังก์ชันความเชื่อถือได้ (Reliability function)

หากพิจารณาในกรณีที่มีอุปกรณ์ N_0 ชิ้น

กำหนดให้ $N_s(t)$ = จำนวนอุปกรณ์ที่ทำงานได้เวลา t

$N_f(t)$ = จำนวนอุปกรณ์ที่เสียเวลา t

โดยที่ $N_s(t) + N_f(t) = N_0$ (2.5)

ที่เวลา t ใดๆ ฟังก์ชันความเชื่อถือได้หรือฟังก์ชันที่อุปกรณ์สามารถทำงานได้ $R(t)$ ถูกกำหนดโดย

$$R(t) = \frac{N_s(t)}{N_0} = \frac{N_0 - N_f(t)}{N_0} = 1 - \frac{N_f(t)}{N_0} \quad (2.6)$$

ทำนองเดียวกันความน่าจะเป็นที่อุปกรณ์จะล้มเหลว $Q(t)$

$$Q(t) = \frac{N_f(t)}{N_0} \quad (2.7)$$

จากสมการที่ 2.1

$$\begin{aligned} R(t) + Q(t) &= 1 \\ \text{ดังนั้น} \quad \frac{dR(t)}{dt} &= \frac{-dQ(t)}{dt} = \frac{-1}{N_0} \frac{dN_f(t)}{dt} \end{aligned} \quad (2.8)$$

ถ้า $dt \rightarrow 0$ จากสมการที่ 2.8 จะได้ว่า

$$f(t) = \frac{dQ(t)}{dt} = \frac{1}{N_0} \frac{dN_f(t)}{dt} \quad (2.9)$$

ฟังก์ชันหนึ่งที่สำคัญในการประเมินค่าดัชนีความเชื่อถือได้คืออัตราอันตราย (Hazard rate) ที่เวลาใดๆ ซึ่งเรากำหนดให้เป็น $\lambda(t)$ โดย $\lambda(t)$ นิยามดังสมการที่ 2.10 [5,6]

$$\lambda(t) = \frac{\text{จำนวนครั้งที่อุปกรณ์จะเสียต่อหน่วยเวลา}}{\text{จำนวนอุปกรณ์ที่มีโอกาสจะเสีย}} \quad (2.10)$$

พิจารณาสมการที่ 2.10 จะพบว่าสมการที่ 2.9 จะให้ค่าอัตราอันตรายเมื่อจำนวนที่อุปกรณ์ที่มีโอกาสจะเสียมีค่าเท่ากับ N_0 เมื่อ $t=0$ ดังนั้นฟังก์ชันความหนาแน่นที่อุปกรณ์จะเสียและอัตราอันตรายจะมีค่าเท่ากันที่เวลา $t=0$ (ที่เวลา $t=0$ เท่านั้น)

จากสมการที่ 2.10 อัตราอันตรายที่เวลา t คือ

$$\lambda(t) = \frac{1}{N_s(t)} \cdot \frac{dN_f(t)}{dt} \quad (2.11)$$

(เทอม $\frac{dN_f(t)}{dt}$ คือ จำนวนครั้งของการเสียต่อหน่วยเวลา

$N_s(t)$ คือ จำนวนครั้งของอุปกรณ์ที่มีโอกาสเสียที่เวลา t)

ดังนั้น

$$\begin{aligned} \lambda(t) &= \frac{N_0}{N_0} \frac{1}{N_s(t)} \cdot \frac{dN_f(t)}{dt} \\ &= \frac{N_0}{N_s(t)} \frac{1}{N_0} \cdot \frac{dN_f(t)}{dt} \\ &= \frac{f(t)}{R(t)} \end{aligned} \quad (2.12)$$

จากสมการที่ 2.8 จะได้ว่า

$$\lambda(t) = \frac{-1}{R(t)} \cdot \frac{dR(t)}{dt}$$

$$\lambda(t)dt = \frac{-dR(t)}{R(t)} \quad (2.13)$$

จากรูปที่ 2.1 $\lambda(t)$ จะอยู่ในช่วงเวลา $0 \rightarrow t$ คืออยู่ในพื้นที่แรเงาของ $Q(t)$ ดังนั้นเทอม $\lambda(t)dt$ จะอินทิเกรตในช่วง $0 \rightarrow t$ ส่วนเทอม $\frac{-dR(t)}{R(t)}$ นั้นจะอินทิเกรตในช่วง 1 ถึง $R(t)$ ใดๆ

จากสมการที่ 2.13 จะได้ว่า

$$\int_1^{R(t)} \frac{dR(t)}{dt} = \int_0^t -\lambda(t)dt \quad (2.14)$$

$$\ln R(t) - \ln R(0) = \int_0^t -\lambda(t)dt$$

$$\ln R(t) - \ln R(0) = \int_0^t -\lambda(t)dt$$

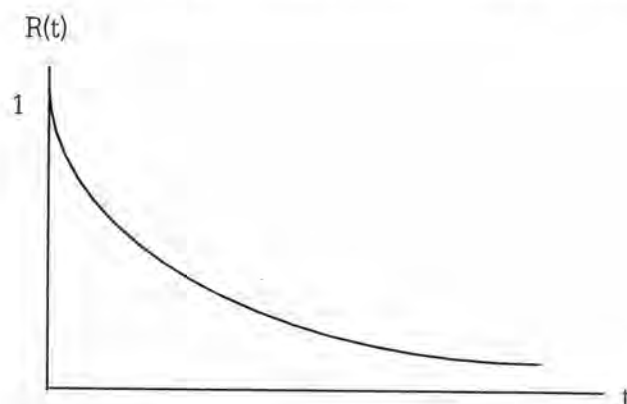
$$\ln R(t) = \int_0^t -\lambda(t)dt$$

$$R(t) = e^{-\int_0^t \lambda(t)dt} \quad (2.15)$$

ถ้า $\lambda(t)$ = ค่าคงที่ แล้วจะได้ว่า

$$R(t) = e^{-\lambda t} \quad (2.16)$$

ซึ่งเราเรียกเทอมนี้ว่าเป็นการกระจายความน่าจะเป็นแบบเอ็กซ์โปเนนเชียลซึ่งจากสมการนี้เราสามารถอธิบายได้ว่าฟังก์ชันความเชื่อถือได้ของอุปกรณ์ค่อยๆ ลดลงจาก 1 ไปเรื่อยๆ สามารถแสดงได้ดังรูปที่ 2.2

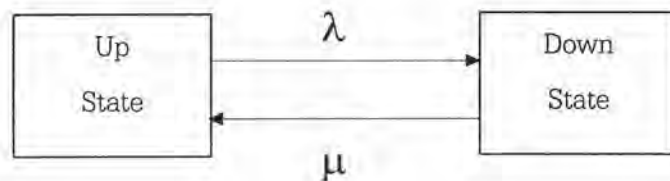
รูปที่ 2.2 ลักษณะการทำงานของอุปกรณ์ในระบบ

จากสมการที่ 2.16 ฟังก์ชันความหนาแน่นของฟังก์ชันความเชื่อถือได้จะมีค่าเท่ากับ

$$f(t) = \lambda e^{-\lambda t} \quad (f(t) = -\frac{dR(t)}{dt}) \quad (2.17)$$

2.3 การเปลี่ยนแปลงสถานะ (Transition rate)

พิจารณาอุปกรณ์ที่สามารถซ่อมได้ซึ่งมี 2 สถานะดังรูปที่ 2.3 โดยมีอัตราการเสีย λ และอัตราการซ่อม μ มีค่าคงที่

รูปที่ 2.3 ลักษณะการทำงานของอุปกรณ์ที่สามารถซ่อมได้

กำหนดให้

$P_0(t)$ คือ ความน่าจะเป็นที่อุปกรณ์ทำงานได้ที่เวลา t

$P_1(t)$ คือ ความน่าจะเป็นที่อุปกรณ์เสียที่เวลา t

ฟังก์ชันความหนาแน่นสำหรับสถานะที่อุปกรณ์ทำงานได้และฟังก์ชันความหนาแน่นสำหรับสถานะที่

อุปกรณ์เสียดังรูปที่ 2.3 คือ

$$f_0(t) = \lambda e^{-\lambda t} \quad (2.18)$$

$$f_1(t) = \mu e^{-\mu t} \quad (2.19)$$

จากรูปที่ 2.3 ความน่าจะเป็นในสถานะ 0 ที่เวลา $t+dt$ (เริ่มนับเวลาจาก t) คือ

$$\begin{aligned} & [\text{ความน่าจะเป็นที่อยู่ในสถานะที่ทำงานได้ที่เวลา } t \text{ และไม่เสียที่เวลา } dt] \\ & + [\text{ความน่าจะเป็นที่อยู่ในสถานะเสียที่เวลา } t \text{ และที่กำลังซ่อมที่เวลา } dt] \end{aligned} \quad (2.20)$$

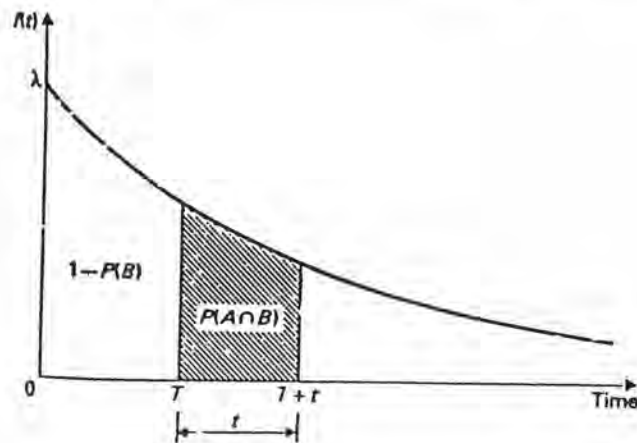
ดังนั้น

$$p_0(t + dt) = p_0(t)(1 - \lambda dt) + p_1(t)(\mu dt) \quad (2.21)$$

(ความน่าจะเป็นที่ไม่อุปกรณ์จะไม่เสียในช่วงเวลา dt คือ $1 - \lambda dt$)

พิสูจน์ได้ดังนี้

พิจารณารูปกราฟที่ 2.1 ซึ่งรูปกราฟจะแบ่งเป็นสองส่วนคือช่วงที่อุปกรณ์เสีย (พื้นที่แรเงา $Q(t)$) และช่วงที่อุปกรณ์จะทำงานได้ $R(t)$ พิจารณาอุปกรณ์ที่ทำงานได้จนถึงเวลา T ดังรูปที่ 2.4 เราต้องการทราบว่าในช่วงเวลา T จนถึง $T+t$ ว่าความน่าจะเป็นที่อุปกรณ์จะเสียมีค่าเพียงใด จากรูปที่ 2.4 จะได้ว่า

รูปที่ 2.4 ความน่าจะเป็นของอุปกรณ์ที่จะเสียหลังจากช่วงเวลา T ใดๆ

$P(A)$ คือ ความน่าจะเป็นที่อุปกรณ์จะเสีย

$P(B)$ คือ ความน่าจะเป็นที่อุปกรณ์จะทำงานได้

$P(A \cap B)$ คือความน่าจะเป็นที่อุปกรณ์จะทำงานได้จนถึงเวลา T และเสียในช่วงเวลา $(T, T+t)$

$P(A|B)$ คือความน่าจะเป็นที่อุปกรณ์จะเสียในช่วงเวลา t โดยมีข้อแม้ว่าอุปกรณ์จะต้องทำงานได้จนถึงเวลา T ทั้งนี้เพราะว่าเป็นไปไม่ได้ที่อุปกรณ์จะเสียก่อนช่วงเวลา T ซึ่งทำให้อุปกรณ์ไม่มีทางที่จะเสียในช่วงเวลา t อีกนั่นเอง ในที่นี้กำหนดให้ความน่าจะเป็น $P(A|B)$ เท่ากับ $Q_c(t)$

จากสูตรของความน่าจะเป็นแบบมีเงื่อนไข (Conditional probability)

$$P(A|B) = \frac{P(A \cap B)}{P(B)} \quad (2.22)$$

จากรูปที่ 2.4

$$P(A \cap B) = \int_T^{T+t} \lambda e^{-\lambda t} dt = e^{-\lambda T} - e^{-\lambda(T+t)} \quad (2.23)$$

$$P(B) = \int_T^{\infty} \lambda e^{-\lambda t} dt = e^{-\lambda T} \quad (2.24)$$

ดังนั้น $P(A|B) = Q_C(t) = \frac{e^{-\lambda t} - e^{-\lambda(t+t)}}{e^{-\lambda t}} = 1 - e^{-\lambda t}$ (2.25)

ดังนั้นความน่าจะเป็นที่อุปกรณ์จะเสียในช่วงเวลา t คือ $1 - e^{-\lambda t}$
กระจายสมการ $Q_C(t)$ โดยใช้อนุกรมเทย์เลอร์จะได้ว่า

$$e^{-\lambda t} = 1 - \lambda t + \frac{(-\lambda t)^2}{2!} + \frac{(-\lambda t)^3}{3!} + \dots$$

$$Q_C(t) = 1 - e^{-\lambda t} = \lambda t - \frac{(\lambda t)^2}{2!} + \frac{(\lambda t)^3}{3!} - \dots$$
 (2.26)

แทน t ด้วย dt (ช่วงเวลาสั้นๆ) จะได้ว่า

$$Q_C(dt) = 1 - e^{-\lambda dt} = \lambda dt - \frac{(\lambda dt)^2}{2!} + \frac{(\lambda dt)^3}{3!} - \dots$$

ถ้า $dt \rightarrow 0$ แล้ว

$$Q_C(dt) \approx \lambda dt$$
 (2.27)

ดังนั้นความน่าจะเป็นที่อุปกรณ์จะทำงานได้ในช่วงเวลา dt คือ $1 - Q_C(dt) = 1 - \lambda dt$

ทำนองเดียวกันความน่าจะเป็นที่อุปกรณ์จะซ่อมในช่วงเวลา dt คือ μdt

เมื่อพิจารณาความน่าจะเป็นในสถานะ 1 ที่เวลา $t+dt$ ก็จะได้สมการที่คล้ายกับสมการที่ 2.21 ซึ่งแสดงได้ดังสมการที่ 2.28

$$p_1(t + dt) = p_1(t)(1 - \mu dt) + p_0(t)(\lambda dt)$$
 (2.28)

จากสมการที่ 2.21 จะได้ว่า

$$\frac{p_0(t + dt) - p_0(t)}{dt} = -\lambda p_0(t) + \mu p_1(t)$$
 (2.29)

หาก $dt \rightarrow 0$ เทอมทางซ้ายของสมการที่ 2.29 จะมีค่าเท่ากับ

$$\frac{p_0(t + dt) - p_0(t)}{dt} = \frac{dp_0(t)}{dt} = p_0'(t)$$
 (2.30)

ดังนั้น

$$p_0'(t) = -\lambda p_0(t) + \mu p_1(t)$$
 (2.31)

ทำนองเดียวกันสมการที่ 2.28 จะได้ว่า

$$p_1'(t) = \lambda p_0(t) - \mu p_1(t)$$
 (2.32)

เขียนสมการที่ 2.31 และ 2.32 ในรูปเมตริกซ์จะได้ว่า

$$[p'_0(t) \quad p'_1(t)] = [p_0(t) \quad p_1(t)] \begin{bmatrix} -\lambda & \lambda \\ \mu & -\mu \end{bmatrix} \quad (2.33)$$

แก้สมการที่ 2.31 โดยใช้ Lapalce Transform จะได้ว่า

$$sp_0(s) - p_0(0) = -\lambda p_0(s) + \mu p_1(s) \quad (2.34)$$

โดยที่ $p_0(s)$ คือ Lapalce Transform ของ $p_0(t)$

$p_1(s)$ คือ Lapalce Transform ของ $p_1(t)$

ดังนั้น

$$p_0(s) = \frac{\mu}{s + \lambda} p_1(s) + \frac{1}{s + \lambda} p_0(0) \quad (2.35)$$

ทำนองเดียวกันจากสมการที่ 2.32 จะได้ว่า

$$p_1(s) = \frac{\lambda}{s + \lambda} p_0(s) + \frac{1}{s + \lambda} p_1(0) \quad (2.36)$$

เมื่อ $p_0(0)$ คือ ค่าเริ่มต้นของ $p_0(s)$

$p_1(0)$ คือ ค่าเริ่มต้นของ $p_1(s)$

แก้สมการที่ 2.35 และ 2.36 จะได้ว่า

$$p_0(s) = \frac{\mu}{\lambda + \mu} \left[\frac{p_0(0) + p_1(0)}{s} \right] + \frac{1}{(\lambda + \mu)(s + \lambda + \mu)} [\lambda p_0(0) - \mu p_1(0)] \quad (2.37)$$

$$p_1(s) = \frac{\lambda}{\lambda + \mu} \left[\frac{p_0(0) + p_1(0)}{s} \right] + \frac{1}{(\lambda + \mu)(s + \lambda + \mu)} [\mu p_1(0) - \lambda p_0(0)] \quad (2.38)$$

ใช้ Inverse Lapalce Transform จะได้ว่า

$$p_0(t) = \frac{\mu}{\mu + \lambda} [p_0(0) + p_1(0)] + \frac{e^{-(\lambda + \mu)t}}{\lambda + \mu} [\lambda p_0(0) - \mu p_1(0)] \quad (2.39)$$

$$p_1(t) = \frac{\lambda}{\mu + \lambda} [p_0(0) + p_1(0)] + \frac{e^{-(\lambda + \mu)t}}{\lambda + \mu} [\mu p_1(0) - \lambda p_0(0)] \quad (2.40)$$

แทนค่า $p_0(0) + p_1(0) = 1$ ลงในสมการ 2.39 และ 2.40 จะได้ว่า

$$p_0(t) = \frac{\mu}{\mu + \lambda} + \frac{e^{-(\lambda + \mu)}}{\lambda + \mu} [\lambda p_0(0) - \mu p_1(0)] \quad (2.41)$$

$$p_1(t) = \frac{\lambda}{\mu + \lambda} + \frac{e^{-(\lambda + \mu)}}{\lambda + \mu} [\mu p_0(0) - \lambda p_1(0)] \quad (2.42)$$

ในทางปฏิบัติแล้วสถานะเริ่มแรกจะเริ่มที่สถานะ 0 ที่เวลา $t = 0$

ดังนั้น

$$\begin{aligned} p_0(t) &= 1 \\ p_1(t) &= 0 \end{aligned} \quad (2.43)$$

ดังนั้นสมการที่ 2.41 และ 2.42 จะได้ว่า

$$p_0(t) = \frac{\mu}{\mu + \lambda} + \frac{\lambda}{\lambda + \mu} e^{-(\lambda + \mu)} \quad (2.44)$$

$$p_1(t) = \frac{\lambda}{\mu + \lambda} + \frac{\mu}{\lambda + \mu} e^{-(\lambda + \mu)} \quad (2.45)$$

จากสมการที่ 2.44 และ 2.45 หากเราสนใจที่สถานะอยู่ตัว (Steady state หรือ Limiting state) แล้ว เรากำหนดให้

$t \rightarrow \infty$ จะได้ว่า

$$p_0 = p_0(\infty) = \frac{\mu}{\mu + \lambda} = \text{ค่าคงที่} \quad (2.46)$$

$$p_1 = p_1(\infty) = \frac{\lambda}{\mu + \lambda} = \text{ค่าคงที่} \quad (2.47)$$

จากสมการที่ 2.33 [7] เราสามารถเขียนในรูปทั่วไปได้

$$p'(t) = p(t)A \quad (2.48)$$

เมื่อ $p'(t)$ คือ Row vector ประกอบไปด้วยสมาชิก $\frac{dp_1(t)}{dt}, \frac{dp_2(t)}{dt}, \dots, \frac{dp_n(t)}{dt}$

เมื่อ $p(t)$ คือ Row vector ประกอบไปด้วยสมาชิก $p_1(t), p_2(t), \dots, p_n(t)$

A คือ Transitional intensity matrix ซึ่งมีสมาชิกคือ

$$a_{ij} = \lambda_{ij} \quad \text{สำหรับ } i \neq j$$

$a_{ii} = -\sum \lambda_{ij}$ สำหรับ $i=j$ โดยผลรวมของสมาชิกในแถวที่ i ใน Matrix A จะเท่ากับ 0 เสมอ

ถ้าเราพิจารณาที่สถานะอยู่ตัวแล้วจะได้ว่า

$$\lim_{t \rightarrow \infty} p(t) = c \text{ เมื่อ } c \text{ คือค่าคงที่} \quad (2.49)$$

$$\text{ดังนั้น } \lim_{t \rightarrow \infty} p'(t) = 0 \quad (2.50)$$

แทนค่าลงในสมการที่ 2.48 จะได้ว่า

$$pA = 0 \quad (2.51)$$

สมการนี้เป็นประโยชน์มากในการคำนวณค่าความน่าจะเป็นที่แต่ละสถานะ อย่างไรก็ตามในการแก้สมการหาความน่าจะเป็นที่แต่ละสถานะต้องใช้สมการช่วยอีก 1 สมการคือ

$$\sum_i p_i = 1 \quad (2.52)$$

จากการคำนวณหาสมการที่ 2.46 และ 2.47 หากเราใช้สมการที่ 2.51 และ 2.52 คำนวณหาค่าความน่าจะเป็นที่ภาวะอยู่ตัวจะได้ว่า

$$[p_0 \quad p_1] \begin{bmatrix} -\lambda & \lambda \\ \mu & -\mu \end{bmatrix} = 0 \quad (2.53)$$

$$-\lambda p_0 + \mu p_1 = 0 \quad (2.54)$$

$$\lambda p_0 - \mu p_1 = 0 \quad (2.55)$$

จะเห็นว่าสมการที่ 2.54 และ 2.55 คือสมการเดียวกัน

ดังนั้นสมการช่วยคือ

$$p_0 + p_1 = 1 \quad (2.56)$$

แก้สมการที่ 2.54 และ 2.56

จะได้ว่า

$$p_0 = \frac{\mu}{\mu + \lambda} \quad (2.57)$$

$$p_1 = \frac{\lambda}{\mu + \lambda} \quad (2.58)$$

สมการที่ 2.57 และ 2.58 จะพบว่าได้คำตอบเดียวกันกับสมการที่ 2.46 และ 2.47 และเป็นสมการที่บ่งบอกถึงโอกาสในระยะยาวที่อุปกรณ์จะทำงานได้หรืออุปกรณ์จะเสียนั่นเอง

กล่าวโดยสรุปแล้วเนื้อหาในบทนี้เป็นการกล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อถือได้และสมการทางคณิตศาสตร์ที่ใช้ในการคำนวณเกี่ยวกับความเชื่อถือได้ซึ่งจะนำไปสร้างเป็นแบบจำลองของอุปกรณ์ในระบบไฟฟ้า ซึ่งจะกล่าวต่อไปในบทที่ 3